

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα 11 Αυγούστου 2010

Σχόλια για το σχέδιο νόμου « Χορήγηση ενισχύσεων σε ιδιωτικές επενδύσεις για την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και την περιφερειακή σύγκλιση και άλλες διατάξεις»

από την Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος

Δυστυχώς φαίνεται πως για μια ακόμη φορά οι διαδικασίες διαβούλευσης που μετέρχεται η Κυβέρνηση αποτελούν διαδικαστικούς τύπους χωρίς ουσία. Δεν μπορεί κάποιος να ερμηνεύσει διαφορετικά το περιεχόμενο του σχεδίου νόμου αναφορικά με το νέο αναπτυξιακό νόμο που δόθηκε προς τελική διαβούλευση πριν την κατάθεση του στη Βουλή. Πρόκειται για ένα κείμενο που αγνόησε σχεδόν τελείως τις παρατηρήσεις που το σύνολο του επιχειρηματικού και επενδυτικού κόσμου υπέβαλλε κατά την προηγούμενη διαδικασία διαβούλευσης (Μάιος- Ιούνιος 2010), απαξιώνοντας την παντελώς.

Η επιμελητηριακή κοινότητα της χώρας διαπιστώνει με θλίψη ότι και σε αυτή την περίπτωση δεν αξιοποιείται ως θεσμικός σύμβουλος της Πολιτείας, καθώς δεν λαμβάνεται καμία πρόνοια συμβουλευτικής – έστω – συμμετοχής της στις διαδικασίες λειτουργίας του προτεινόμενου Αναπτυξιακού Νόμου, ενός νομοθετικού εργαλείου που αφορά κατ' εξοχήν την αγορά και την επιχειρηματικότητα. Παρόλα αυτά, η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος καταθέτει μια πρώτη εκτίμηση για το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, με την ελπίδα ότι, έστω, την ύστατη στιγμή θα τύχει ευήκοων ώτων.

Μια γενική παρατήρηση είναι ότι σχεδόν κάθε κρίσιμη διάταξη του σχεδίου νόμου περιλαμβάνει και εξουσιοδότηση προς την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας για να μεταβάλλει με υπουργική απόφαση το περιεχόμενο της. Τίθεται λοιπόν το ερώτημα: Είναι τόσο αβέβαιη η Κυβέρνηση για το περιεχόμενο αυτών των διατάξεων που θεωρεί αναγκαίες αυτές τις εξουσιοδοτήσεις; Τυχόν αντεπιχείρημα ότι αυτή η μέθοδος συμβάλλει στην ευελιξία του νόμου απορρίπτεται με το σκεπτικό ότι εάν όντως η ευελιξία είναι το ζητούμενο, θα μπορούσε να γίνει πραγματικά ένας νόμος-πλαίσιο για την ανάπτυξη (όπως άλλωστε αρχικά ισχυριζόταν ότι θα φέρει η Κυβέρνηση) και να μην περιλαμβάνει εξαντλητικές λεπτομερειακές ρυθμίσεις, η αβεβαιότητα ορθότητας των οποίων ομολογείται και από τις ανωτέρω εξουσιοδοτήσεις.

Ο σκοπός του σχεδίου νόμου είναι γενικά αόριστος και αυτό γιατί πουθενά δεν υπάρχει προσδιορισμένος ο Εθνικός Αναπτυξιακός Σχεδιασμός ώστε να αξιολογηθεί ο προτεινόμενος Αναπτυξιακός Νόμος ως εργαλείο του. Η γενικότητα και αοριστία της διάταξης, που την καθιστά απλό ευχολόγιο αναδεικνύεται περισσότερο από την ασυμφωνία της με το περιεχόμενο των υπολοίπων διατάξεων του σχεδίου νόμου: π.χ. ενώ στους σκοπούς του σχεδίου νόμου αναφέρονται μεταξύ άλλων η παραγωγή, μεταφορά και αξιοποίηση της νέας γνώσης δεν είναι επιλέξιμες προς ενίσχυση δραστηριότητες που αφορούν στην εκπαίδευση, και ενώ ως σκοπός του σχεδίου νόμου αναφέρεται η στήριξη της πράσινης επιχειρηματικότητας δεν είναι επιλέξιμες προς ενίσχυση δραστηριότητες που αφορούν στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας

από φωτοβολταϊκά συστήματα. Κραυγαλέες αντιφάσεις που ενέχουν στοιχεία κωμικοτραγικότητας για τις αναπτυξιακές προοπτικές της ελληνικής οικονομίας.

Στο πεδίο εφαρμογής του σχεδίου νόμου τόσο οι προαναφερθείσες εξαιρέσεις (εκπαίδευση, φωτοβολταϊκά) όσο και άλλες εξαιρέσεις από τις ενισχύσεις δραστηριοτήτων όπως η κατασκευή κτιρίων (καίριο πλήγμα στην οικοδομή), το χονδρικό και λιανικό εμπόριο (ταφόπλακα στην αγορά), οι υπηρεσίες εστίασης, κλπ προκαλούν ερωτηματικά σχετικά με το αν πράγματι αντιλαμβάνεται η Ελληνική Πολιτεία το μέγεθος της ύφεσης που υπάρχει στην ελληνική οικονομία και τις δραματικές εξελίξεις που έρχονται για όλους αυτούς τους κλάδους με κλείσιμο επιχειρήσεων, απολύσεις προσωπικού, αύξηση ανεργίας, και όλες τις συναφείς δυσμενέστερες συνέπειες. Σίγουρα δεν υποστηρίζουμε μια κρατικοδίαιτη αγορά αλλά σε περιόδους κρίσης όπως η παρούσα, η κρατική συνδρομή είναι επιβεβλημένη, καθώς έτσι θα ενδυναμωθεί η πληγείσα ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και θα στηριχθεί η αγορά που αποτελεί την πραγματική βάση της.

Ως προς τα ποσοστά των περιφερειακών ενισχύσεων, θα μπορούσε να εξεταστεί η ειδική μεταχείριση των πυρόπληκτων περιοχών (π.χ. με οριζόντιο ποσοστό επιδότησης 50% για όλες τις δραστηριότητες που βρίσκονται σε αυτές τις περιοχές και με στόχο την ενίσχυση δραστηριοτήτων πράσινης ανάπτυξης) αλλά και η αύξηση των αναπτυξιακών ενισχύσεων στις νησιωτικές περιοχές (κάτι που επιτάσσει και η τελευταία συνταγματική αναθεώρηση στη νέα παράγραφο 4 του άρθρου 101 του Συντάγματος).

Εντύπωση προκαλεί η επιλεγείσα ρύθμιση τόσο για ενίσχυση (εκσυγχρονισμός-ανακαίνιση) υφιστάμενων ξενοδοχειακών μονάδων υπό πολύ περιοριστικούς όρους όπως αναβάθμιση τουλάχιστον κατά 2 κλίμακες, ή μείωση δυναμικότητας τουλάχιστον κατά 10% (δηλαδή ζητείται από τις επιχειρήσεις αυτές να μειώσουν το τζίρο τους σε μια τέτοια περίοδο!!!!) όσο και για ίδρυση νέων (ή επέκταση υφισταμένων) ξενοδοχειακών μονάδων μόνο σε κατηγορία τουλάχιστον τεσσάρων αστέρων. Αυτό αγνοεί παντελώς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε αυτούς τους τομείς του τουρισμού, σε μια περίοδο που ο τουρισμός αποτελεί μια από τις τελευταίες ελπίδες στήριξης της οικονομίας και πλήττεται από διάφορες κυβερνητικές επιλογές και αντιδράσεις κοινωνικών ομάδων.

Η επιμονή της κυβέρνησης να προβλέπει μόνο δυο περιόδους υποβολής προτάσεων κατ' έτος, παρά τις αντίθετες προτάσεις και της ΚΕΕΕ, θα πλήξει την επενδυτική δραστηριότητα καθώς θα οδηγήσει σε καθυστέρηση ώριμες επενδυτικές προτάσεις. Το γεγονός δε ότι δεν υπάρχει σαφές χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης της διαδικασίας αξιολόγησης δημιουργεί έντονους φόβους ότι θα επαναληφθούν φαινόμενα του παρελθόντος με ατέρμονες διαδικασίες.

Σε γενικές γραμμές, η πρώτη εκτίμηση της ΚΕΕΕ για τη πολυδιαφημισμένη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης σχετικά με το νέο Αναπτυξιακό Νόμο συνοψίζεται στη φράση **«ώδινεν όρος και έτεκε μυν»**. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα πρυτανεύσει σύνεση κατά το τελευταίο στάδιο νομοπαρασκευαστικής επεξεργασίας αυτού του σχεδίου νόμου και θα γίνουν παρεμβάσεις που θα καταστήσουν τον Αναπτυξιακό Νόμο ένα εργαλείο αντάξιο του ονόματος του.

